

**ISTORIA PARTICIPĂRII ROMÂNIEI LA
CAMPIONATUL MONDIAL DE FOTBAL
1930 - AVENTURA TRICOLORILOR LA CAPĂTUL LUMII**

Echipa națională de fotbal a României a început în această toamnă lupta pentru calificarea la Campionatul Mondial programat în vara anului 2016 în Rusia. Tricolorii se duelează pentru un loc la turneul final cu Polonia, Danemarca, Muntenegru, Armenia și Kazahstan. Deși România este membrăfondatoare a competiției supreme a echipelor naționale, reprezentativa noastră n-a mai jucat la un astfel de turneu din 1998, la întrecerea din Franța. Revista „Independența Română-Independența prin cultură” vă prezintă, în serial, istoria participării tricolorilor la Campionatul Mondial.

SELECȚIONERUL CAROL AL II-LEA

Ideea înființării unui Campionat Mondial de fotbal i-a aparținut lui Jules Rimet. Un avocat francez născut pe 14 octombrie 1873, care era înnebunit după fotbal și care a pus bazele Federației Internaționale de Fotbal Asociație (FIFA), conducând-o din 1921 până în 1954. La 18 mai 1929, FIFA a stabilit ca prima ediție a Campionatului Mondial să se desfășoare în 1930, în Uruguay, țară care își serba în acest an un centenar de independență. Decizia n-a fost pe placul celor mai importante forțe fotbalistice de atunci ale Europei, care au invocat distanța prea mare pe care trebuiau să o parcurgă. Astfel, Anglia, Italia, Ungaria, Austria și Cehoslovacia au refuzat să participe. Jules Rimet a încercat cu disperare să convingă măcar câteva țări de pe „Bătrânul Continent” să trimită reprezentante la Mondialul din Uruguay, iar prima veste bună a primit-o din România: „Da, noi venim!”. Decizia i-a aparținut lui Octav Luchide, doctor în Drept și practicant de rugby și atletism în tinerețe. La începutul anului 1930 Luchide înființase Federația Română de Fotbal și realizase impactul pozitiv care l-ar produce prezența tricolorilor la Mondialul din Uruguay.

Greul, însă, abia începea.

Trebuia, în primul rând, să facă rost de banii necesari deplasării tocmai la capătul lumii (cei din Uruguay promisese că vor deconta chetuielile și chiar vor oferi delegațiilor participante ceva bani de buzunar, dar până să ajungi acolo...), apoi de echipament adecvat pentru jucători. Trebuia, de asemenea, să obțină învoirea fotbaliștilor de la locurile lor de muncă (pe atunci, fotbalul nostru nu era profesionist). Se spune că Octav Luchide a primit un ajutor important de la Regele Carol al II lea, care a intervenit pentru ca jucătorii să primească trei luni de concediu. Regele ar fi alcătuit chiar și lotul pentru Mondial, motiv pentru care unii dintre fotbaliștii importanți ai acelei perioade, cum ar fi Ștefan Dobay, au fost lăsați acasă.

ANTRENAMENT PE VAPOR

Pe 16 iunie 1930, delegația României se îmbarca de pe peronul Gării de Nord în trenul de Genova. Din rațiuni economice, deplasarea a fost făcută într-un vagon de clasa a II-a, iar membrii delegației s-au chinuit două nopți să doarmă pe banchetele tari. Pe 19 iunie, tricolorii au urcat la bordul transatlanticului „Conte Verde”, unde s-au mai aflat naționalele din Iugoslavia, Franța și Belgia, celelalte echipe din Europa care au acceptat să meargă la Campionatul Mondial. Călătoria în Uruguay a durat până pe 3 iulie, iar în acest răstimp românii au efectuat ședințe de pregătire pe puntea navei, pierzând chiar și o minge, care a sărit peste bord și a fost înghițită de apele oceanului. La Mondial, România a făcut parte din Grupa A, alături de naționala-gazdă, Uruguay, și de Peru. Primul meci a avut loc pe 14 iulie 1930, la Montevideo, împotriva peruanilor și reușim să marcăm chiar din primul minut, prin Adalbert Deșu. Cei din Peru, care se așteptau la un meci facil, se enervează și recurg la durități. Steiner suferă o fractură de tibie și peroneu, fiind luat cu salvarea de la stadion, Stanciu are rotula deplasată, dar strânge din dinți și rămâne pe teren (pe atunci, regulamentul nu permitea schimbări în echipă). Sud-americanii egalează în minutul 63, dar rămân și ei cu un om în minus, care a fost eliminat de arbitru după un fault grosolan asupra lui Rafinski. În minutul 75, accidentatul Constantin Stanciu reușește să marcheze un nou gol, iar Nicolae Kovacs, în minutul 85, consfințește scorul final, 3-1, și, totodată, prima victorie a României la un Campionat Mondial.

Echipa naționalei din 1930

Pe 21 iulie, tot la Montevideo, cu 80.000 de spectatori în tribună, tricolorii joacă împotriva Uruguayului, dublă campioană olimpică la acea vreme. Gazdele turneului deschid scorul în minutul 7 printr-un gol marcat neregulamentar, la o fază în care mingea ieșise de pe teren. Mai mult, în minutul 20 arbitrul îi refuză eronat, pe motiv de ofsaid, un gol echipei noastre. Tricolorii au cedat și, până la pauză, mai primesc încă trei goluri, scor cu care se va termina partida. De altfel, Uruguay avea să devină prima campioană a lumii, după 4-2 în finala cu Argentina. Interesant este că la cele două meciuri ale turneului final, echipa României a fost condusă de pe bancă de Octav Luchide, deoarece antrenorul Costel Rădulescu, fiind și arbitru, a fost delegat la tușă la două partide de la Mondial, una dintre acestea fiind chiar finala!

La întoarcerea în țară, tricolorii au fost aclamați de mii de oameni, care i-au întâmpinat pe peronul Gării de Nord. Iar presa vremii de la Montevideo a subliniat rolul pe care l-a avut România la înființarea Campionatului Mondial de fotbal: „Românilor le datorăm participarea celorlalte țări europene. Ei au provocat în Europa curentul favorabil Campionatului Mondial. Ei, ca latini, au înțeles apelul nostru”.

MUGUR BĂILEȘTEANU